

Wat is nu de truuk? De stuurstok is draai-
baar bevestigd aan de stalen ring waarin
de bestuurder hangt en deze ring is weer
verbonden via de grondlijn met de grond.
Hierdoor komen alle krachten op stuurstok,
ring en grondlijn en kan de bestuurder al
zijn inspanningen geven aan het sturen
zelf. Welnu, met een aantal flexifoilgek-
ken werd een klubje (team) gevormd en op
een aantal gure avonden werd er geoefend.
Er werden eerst wat vreemde kikkerachtige
sprongen gemaakt omdat er niet genoeg
flexifoils gekoppeld waren, maar één ding
was heel duidelijk: geen pijn in de armen
en een prima bestuurbare trein.

En toen Scheveningen.

Tja, we waren nogal krap in onze tijd en
wilden in Scheveningen goed voor de dag
komen, dus werden er hoppeta 45 flexifoils
gekoppeld. We wisten zelf ook niet goed
wat we zagen, zo'n eindeloze trein (ladder)
van vliegers. Nu, om kort te zijn, na wat
stevige sprongen op zaterdag kwam zondag...
een flinke wind.

Er werd ingegespt en met het hart in de
keel kijk je die eindeloze rij af die je
vrienden behoorlijk proberen op te laten,
er wordt "los" geschreeuwd, en dan probeer
je alleen nog maar die trein "strak" te
krijgen. Daar stond-ie dan. Toen ik opeens
om me heen keek kreeg ik prompt zowat een
hartverzakking. Ik hing 25 meter! boven de
grond en beneden stond alles te juichen,
te zwaaien, te schreeuwen of gewoon ver-
baasd te zijn.

En ik. Ik wilde terug en wel zo gauw moge-
lijk! Dat was dus de eerste geslaagde
vlucht. Hierna werd ik afgelost door Nop,
en die kwam even bleek beneden. Toch maar
weer omhoog en toen kreeg ik de smaak te
pakken: je kan bijna alle kanten op, even
hierheen vliegen, over het strand scheren,
omhoog schieten, zwaaien, boven zee hangen,
het was ongelooflijk.

Na zo'n 20 eindeloze minuten ben ik ge-
stopt, niet omdat ik zo graag wilde, maar
ik was bang overmoedig te worden. Nog da-
gen hield ik dat zweverige gevoel in m'n
hoofd.

Dit is dus "flexifoil manlifting". Niet
doen als je pas begint met flexifoilen,
als je hoogtevrees hebt, als je niet iem-
and hebt die een goed harnas in elkaar
last, als je te licht bent (dan kom je
niet meer terug!), als je geen geld hebt
voor "veilige" lijnen van 6 á 7 mm dik etc.
Goed, nu ik dit artikel geschreven heb ga

ik weer eens naar de foto's kijken, want
eerlijk gezegd lijkt het soms alsof het
allemaal niet werkelijk gebeurd is.
Tot op het strand, veld of waar dan ook!

Wouter

foto's Nina Wille